

Ordføreren (Kr. Kristensen): Lovforslaget om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk går ud på at give tilskud af statskassen til nedbringelse af priserne på groft og halvsigtet rugbrød, sådan at forbrugerpriserne ikke stiger over det nuværende niveau. Til formindskelse af denne udgift foreslås opkrævet en afgift ved formaling af hvede, der svarer til forskellen mellem den pris, der ligger til grund for maksimalprisen på franskbrød, og den pris, der svarer hertil i den kommende kornordnings hvedepris.

Samtidig forbydes det at opfodre groft og halvsigtet rugbrød, hvortil der er givet statstilskud.

Lovforslaget giver også regler for billigørelse af mælk til forbrugerne på basis af et beregnet afregningstal på 4 kr. 46 øre som grundlag for prisen til forbrugerne på hjemmemarkedet for beregnet smør af mælk og fløde.

Det ville være ønskeligt at afvikle disse forbrugerordninger, ligesom det er påbegyndt for sukkerets vedkommende, men det kan ikke ske, uden at forbrugerpriserne på disse livsvigtige varer må forhøjes væsentligt. Alene til nedbringelse af rugbrødsprisen anslås statstilskuddet i indeværende finansår til godt 60 mill. kr., og med den nuværende rugpris vil det blive endnu højere.

Ifald kornloven gennemføres med den påtænkte rugpris på 50 kr. pr. hkg, vil det betyde en stor besparelse for denne forbrugerordning.

Billiggørelse af mælkeprisen til forbrugerne vil koste staten ca. 16 mill. kr.

Loven er en forlængelseslov gældende for 1 år. I virkeligheden er den jo en del af påskeforliget, og det nye i den er opfodringsforbudet, som det har været nødvendigt at indføre, samtidig med en ønskelig tilføjelse af, at der ved fastsættelse af formalingsafgiften på hvede skal tages hensyn til de til enhver tid gældende klibpriser.

Resultatet af de drøftelser, der har fundet sted indenfor udvalget, er blevet, at udvalgets flertal indstiller lovforslaget i dets nuværende skikkelse med det af landbrugsministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse i det høje ting. På udvalgets flertals vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Oluf Pedersen: Det er rigtigt, som den ærede ordfører sagde, at det foreliggende lovforslag hører til den gruppe af forslag, der blev gennemført under det forlig, som

de fire gamle partier, der nu udgør regeringsblokken, blev enige om før landstingsvalget.

Dette, at man fremsætter et forslag i folketinget og det går i udvalg, og at man derefter andetsteds, uden at udvalgsbehandlingen endnu er tilendebragt, vedtager, at lovforslaget skal gennemføres, synes jeg ikke om. Jeg synes heller ikke om lovforslaget, som det foreligger. Man opretholder den meget lave brødpris, en brødpris så lav i forhold til kornprisen, at den gør opfodring af brød økonomisk fordelagtig. Der er for mig ingen tvivl om, at opfodring af brød i dag sker i meget stor udstrækning. Dette er man åbenbart også klar over, og derfor fastsætter man nu i lovforslagets § 2, at det skal være „forbudt at anvende groft og halvsigtet rugbrød, hvortil der er ydet statstilskud, som foder for dyr“. Denne bestemmelse, som den nu er affattet, vil sige, at det i modsætning til tidligere nu også skal være forbudt at opfodre affaldsprodukter; altså, det brød, som bliver kasseret, som ikke egner sig til at spise, må man nu heller ikke give dyrene. Jeg gad vide, om noget medlem af det høje ting tror, en sådan lovbestemmelse vil blive overholdt. Jeg gad vide, om nogen af dem vil forbyde, når brødet er blevet for tørt og ikke egner sig til menneskeføde, at man så giver det til husdyrene, end sige til fuglene. Jeg tror, en sådan bestemmelse ville gøre praktisk talt hele befolkningen til lovbrødere, idet den jo strider imod sund fornuft. Den naturlige bestemmelse var jo den gamle, at affaldsbrød kunne ministeren give adgang til at opfodre.

Men når denne bestemmelse, som altså efter mit skøn er helt umulig, og som ganske givet vil blive overtrådt, er nødvendig efter regeringspartierne mening, står det jo i forbindelse med, at man har fået den underlige opfattelse, at man skal ikke betale brødet med den pris, som brødet er værd, at man skal betale varen, ikke når man køber den, når man får den, men at man skal betale en stor del af prisen, den dag man betaler skat, direkte eller indirekte, eller at man, som det jo er foreslået i det foreliggende lovforslag, skal betale rugbrødsprisens nedsættelse, når man køber hvedebrød.

Nu er hele dette problem noget underligt svævende noget, for bestemmelserne i § 1, stk. 3, om denne afgift på hvede forudsætter jo, at man har gennemført en kornlov, ellers er der slet ingen baggrund; men kornloven er jo ikke vedtaget af folke-